

Székely népdalok

Szerkesztőbizottság:

**Fekete Vince
Ferenczes István
György Attila
Lövétei Lázár László
Mirk Szidónia-Kata
Molnár Vilmos**

SZÉKELY NÉPDALOK



Hargita Kiadóhivatal
Csíkszereda, 2013

A könyv megjelenését támogatta:



Hargita Megye Tanácsa



Válogatta és szerkesztette:
Mirk Szidónia-Kata

Sorozatterv: Léstyán Csaba

© Hargita Kiadóhivatal

ISBN 978-973-7625-50-2

REPÜLJ, MADÁR, REPÜLJ

Repülj, madár, repülj,
Menaságra repülj!
Édes galambomnak
Gyenge vállára ülj!

Mondjad, én küldtelek,
Mondjad, hogy rab vagyok:
Szerelem-tömlőben
Térdig vasban vagyok.

Rab vagy, rózsám, rab vagy,
Én meg beteg vagyok,
Mikor eljössz hozzám,
Akkor meggyógyulok.

Csíkmenaság (Csík)

VIDD EL, MADÁR, VIDD EL

Vidd el, madár, vidd el, leveletem vidd el,
A tengeren is túl egynéhány mérfölddel!
Ott találok rózsám keserű bánatban,
Mindjárt megismered szíve búsultában.

Koppants az ablakán, leveletem tedd le,
Vaj pedig akaszd fel az ablakkeresztre!
Ha kérdi, hol vagyok, mondjad, hogy rab vagyok:
Karcúsú derekamon rabszíjat hordozok.

Rab vagyok, rab vagyok, szabadulást várok,
Keserves fogságból utána sóhajtok.
Ha kérdi, menyek-e, mondd meg, hogy elmennék,
Csak ez a vasajtó mán egyszer megnyílnék!

Ha el nem mehetek tavasz kezdetére,
Talám csak elmenyek fecske jövetére.
S ha akkor sem menyek, rózsza nyílására;
Vaj, Istenem, talám koporsó zártára!

Csík

KICSI MADÁR, HOGY TUDSZ ÉLNI

Kicsi madár, hogy tudsz élni,
Mikor nem tudsz beszélgetni?
Mer én tudok jól beszélni,
S mégis elig tudok élni.

Kicsiny madár, jaj, de fenn szállsz,
Mi az oka, alább nem szállsz?
Alább szállnék, de nem merek,
Sok az irigy, s attól félek.

Én Istenem, mi az oka,
Nincs szerencsém semmi jóba?
Van a rosszba, nincs a jóba,
Van a mindennapi bűba.

Gyimesközéplek (Csík)

VIRÁGOS KENDEREM

Virágos kenderem
Elázott a tóba,
Megmondtam, kedvesem,
Ne járj a fonóba.

S elejted orsódat,
Nem lesz, ki feladja,
Bánatos szivedet
Ki megvigasztalja.

Gondold meg éltednek
Elejét, utaját,
Hogy kivel kötöd el,
Két szemed világát.

Mer nem magos kender,
Hogy eláztathassuk,
Se nem kócsönkenyér,
Hogy visszaadhassuk.

Látod, babám, látod,
Eme száraz nyárfát?
Mikor az kiszökdül,
Akkor megyek hozzád.

S pedig jól tudhatod,
Hogy az sohasem lesz,
A száraz nyárfának
Zöld levele nem lesz.

Majd megadja Isten,
Kiszökdül az én fám,
A te álnok szived
Visszafordul hozzám.

Gyergyóalfalu (Csík)

HESS PÁVA, HESS PÁVA

Hess páva, hess páva,
Császárné pávája!
Ha én páva volnék,
Jobb reggel felkelnék.

Jobb reggel felkelnék,
Folyóvízre mennék,
Folyóvizet innám,
Szárnyam csattogtatnám.
Szárnyam csattogtatnám,
Tollam rázogatnám.

Énlaka (Udvarhely)

ÉN ISTENEM, ADD MEGÉRNEM

Én Istenem, add megérnem,
Kit szeretek, avval élnem.
Mert ha aztat meg nem adod,
Felakasztom én magamot.

El is mennék, itt es ülnék,
Bánatimból kitérülnek,
Bánataim sokak, nagyok,
Magam gyámoltalan vagyok.

Kicsi vagyok, nagy az eszem,
Mikor adnak, akkor eszem,
Ha jót adnak, mind megeszem,
De ha ütnek, nem szeretem.

Gyimesbükk (Csík)

EL KÉNE INDULNI

El kéne indulni,
Meg ké' házasodni,
De még az a kérdés,
Kit kéne elvenni?
Jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj,
Kit kéne elvenni?

Ha kisasszonyt veszek,
Nem tud szőni, fonni.
Jaj, de szégyen nekem
Pénzzé gagyát venni.
Jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj,
Pénzzé gagyát venni.

Ha öreget kérek,
Az mindig szomorú,
Annak minden szava
Egy égi háború.
Jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj,
Egy égi háború.

Ha gazdagot kérek,
Mindig csak azt hányja,
Hogy az enyimből élsz,
Ebadta hitvánnya.
Jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj,
Ebadta hitvánnya.

Ha szegényt megkérek,
Avval mit csinájak,
Egy kódusbó kettőt
Tehát mért csinájak?

Jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj,
Ugyan mért csináják?

Istenem, Istenem,
Ugyan mit csináják,
Legénykedjem-e még,
Vagy megházasodjak?
Jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj,
Vagy megházasodjak?

Az az egy reménység
Táplál ezután is,
Jó lesz a legénység
Nekem továbbra is,
Jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj,
Nekem továbbra is.

Gyergyószentmiklós (Csík)

EZ A KISLÁNY MIND AZT MONDJA

Ez a kislány mind azt mondja: vegyem el,
De nem kérdi, hogy én mivel tartom el.
Eltartanám tiszta búzakenyérrel,
Havasalji szép tiszta folyóvízzel.

Lövéte (Udvarhely)

TÚL A VIZEN

Túl a vizen egy kosár,
Abba lakik egy madár.
Kerítgetem, de nem vár.
Ej, Istenem, de nagy kár,
Ej, hogy az engem meg nem vár.

Kászonjakabfalva (Csík)

VERD MEG, ISTEN, AZT AZ ANYÁT S AZ APÁT

Verd meg, Isten, azt az anyát s az apát,
Aki gazdag embernek adja lányát!
Gazdag ember üti, veri, rongálja,
Szegény legény megöleli, csókolja.

Barna kislány, mért vagy olyan szomorú?
Fejeden a menyasszonyi koszorú!
Gyer közelebb, szakajtsak egy virágot,
Felejtsem el a te régi jóságod!

Kászonjakabfalva (Csík)

SZOMORÚ FŰZFÁNAK

Szomorú fűzfának
Harminchárom ága,
Arra reaszállott
Harminchárom páva.

Ki zódbé, ki kékbe,
Ki földig fehérbe,
Csak az én édessem
Tiszta feketébe.

Szólítottam vóna,
Szántam búsítani,
Egy ilyen éfiat
Megszomorítani.

Istensegíts (Bukovina)

ANNYI BÁNAT A SZÍVEMEN

Annyi bánat a szívemen,
Kétrét hajlott az egeken.
Ha még egyet hajlott volna,
Szívem kettéhasadt volna.

Én elmegyek közületek,
Isten maradjon veletek,
Tőlem több panaszt nem hallasz,
Kit hallottál, avval maradsz.

Akkor jussak én eszedbe,
Mikor kenyér a kezvedbe.
Akkor se jussak egyébről,
Csak az igaz szeretetről.

Gyergyóújfalu (Csík)

ÁRVA VAGYOK, NINCS GYÁMOLOM

Árva vagyok, nincs gyámolom,
Még a vizet es gyászolom.
Árva vagyok, mint a madár,
Ki a felhőn odafenn jár.

Árva vagyok, s az es leszek,
Amíg e világon élek.
Árva vagyok, s az es leszek,
Amíg e világon élek.

Búsulhatok, amíg élek,
Mert én arra rea érek.
Búsulhatok, amíg élek,
Mert én arra rea érek.

Gyergyóremete (Csík)

ÉN ELMENYEK, TE ITT MARADSZ

Én elmenyek, te itt maradsz,
Töllem több panaszt nem hallasz.
Megnyughatol panaszimtól,
Gyenge szájam csókjaitól.

Moduvának nagy a szílye,
Istenem, vígy ki belőle,
Met ha ki nem vissz belőle,
Meghasad a szívem benne.

Indulj útnak, borulj búnak,
Ne higgy, rózsám, minden szónak,
Jaj, met akik neked szólnak,
Tudd meg, nem mind jódra vannak.

Andrásfalva (Bukovina)

NE BÚSULJON SENKI MENYECSKÉJE

Ne búsuljon senki menyecskeje,
Ha az ura nem igen szépecske.
Ha meghal is, meg ne haljon érte,
Mást hoz neki a tavaszi fecske.

Nekem olyan emberecske kéne,
Aki nekem recefátyolt venne.
Egyszer-kétszer jól megverezetne,
Úgy belőlem friss menyecske lenne.

Józseffalva (Bukovina)

OKTÓBERNEK, OKTÓBERNEK ELSEJÉN

Októbernek, októbernek elsején
Nem süt a nap Csíkkarcfalva mezején.
Elbúcsúzom a madártól s az ágtól,
Azután a csíkkarcfalvi lányoktól.

Az Isten es katonának teremtett,
S ej de még a pap es annak keresztelt.
Az es leszek, míg a világ világ lesz,
Míg az égen egy ragyogó csillag lesz.

Csíkkarcfalva (Csík)

SZÁRAZ FÁBÓL KÖNNYŰ HIDAT CSINÁLNI

Száraz fából könnyű hidat csinálni,
Jaj, de bajos szép szeretőt találni.
Találtam én szeretőre, de jóra,
Ki elviszen a bánatról a búra.

Újkorába repedjen meg a csizmám,
Ha én többet járok a babám után.
Eddig es csak azért jártam utána,
Csalogatott a két szeme sugára.

Én Istenem, adj erőt a lovamnak,
Hogy keressek más szeretőt magamnak.
Mert aki volt, úgy meguntam szeretni,
Szabad nékem szebbet s jobbat keresni.

Az én babám mind azt mondja, vegyem el,
De nem kérdi, hogy én mivel tartom el.
Eltartom én fehér búzakenyérrel,
Havasalji szép forrás folyóvízzel.

Kicsi csillag ha leesik, elterül,
Az én babám ahol lát es, elkerül.
Ne kerülj el, édes-kedves galambom,
Mert én néked rosszdot nem akarom.

Kicsi csillag, hol az égen vándorolsz,
Juhaimat nem láttad-e valahol?
Láttam én már Királykút tetejében,
Két fa alá le voltak telepedve.

Kicsi csillag, ha még arra vándorolsz,
Juhaimat farkastól megpásztorold!
Keltsd fel a juhaimat a fa alól,
Hogy még egyszer múlassam ki magamot.

Gyimesközéplök (Csík)

SZIVÁRVÁNY HAVASÁN

Szivárvány havasán felnőtt rozmaringszál
Nem találja helyét, el akar bujdosni.
Ki kell onnan venni, más helyre kell tenni,
Ki kell onnan venni, új helyre kell tenni.

Hegyek-völgyek között van az én lakásom,
Csendes folyóvíznek csak zúgását hallom.
A csendes folyóvíz télen megaluszik,
De a mi szerelmünk soha meg nem nyugszik.

Istenem, Istenem, áraszd meg a vizet,
Hadd vigyen el engem apám kapujába,
Apám kapujától anyám ablakába,
Hadd tudja meg immár, kihez adott férjhez.

Gyergyószentmiklós (Csík)

TISZA PARTJÁN ELALUDTAM

Tisza partján elaludtam,
Jaj, de szomorút álmodtam!
Megálmodtam azt az egyet,
Babám, el kell váljak tőled.

Búsulj, babám, mert én sírok,
Tőled búcsúzni akarok.
Búcsúzásod rövid legyen,
Víg szívemben kárt ne tegyen.

Lövete (Udvarhely)

SZERETTELEK, RÓZSÁM

Szerettelek, rózsám,
Ha szép nem vótál es,
Mer én szerettelek,
Ha szegény vótál es.

Megnyughattunk vóna
Ketten egy párnán es,
Meg es éltünk vóna
Még a kősziklán es.

Könnyebb kősziklának
Rajviasszé válni,
Mint két igaz szívnek
Egymástól megválni.

S olyan vagy te, rózsám,
Az irigyek előtt,
Mint erdőben gyopár
A jó kaszás előtt.

Vaj meghalok érted,
Vaj magamnak teszek,
Vagy piros véremmel
Fódet festek érted.

Szerelem, szerelem,
Átkozott szerelem,
Mér nem termettél vót
Minden fa tetején?

Minden fa tetején,
Divófa levelén,

Hogy szakasztott vóna
Minden szegény legény.

Mer én szakasztottam,
El es szalasztottam,
De még szakasztanék,
Ha jóra találnék.

Gyergyócsomafalva (Csík)

HOZD FEL, ISTEN, AZT A NAPOT

Hozd fel, Isten, azt a napot,
Hogy süsse fel a harmatot!
Hozd fel, Isten, azt a napot,
Hogy süsse fel a harmatot.

A harmatot a mezőkről,
A bánatot a szivemről.
A harmatot a mezőkről,
A bánatot a szivemről.

Felsütött a nap sugára
Minden ember ablakára.
Felsütött a nap sugára
Minden ember ablakára.

Én Istenem, mi az oka,
Az enyémre nem süt soha.
Én Istenem, mi az oka,
Az enyémre nem süt soha.

Ujan bu van a szivemen,
Ujan bu van a szivemen:
Kétrét hajlott az egeken,
Kétrét hajlott az egeken.

Ha még egyrét hajlott vóna,
Ha még egyrét hajlott vóna,
Szivem kettéhasadt vóna,
Szivem kettéhasadt vóna.

Gyimes (Csík)

HA KIMEGYEK ARR' A MAGOS TETŐRE

Ha kimegyek arr' a magos tetőre,
Találok én szeretőre kettőre.
Ej, baj, baj, baj, de nagy baj,
Hogy a babám szive olyan, mint a vaj!

Nem kell nekem sem a kettő, sem az egy,
Azt szeretem, aki eddig szeretett.
Ej, baj, baj, baj, de nagy baj,
Hogy a babám szive olyan, mint a vaj!

Csik

SZÁRAD A FŰ A HEGYTETŐN

Szárad a fű a hegytetőn,
Elhagyott ingem szeretőm.
Panaszelnék, de nincs kinek,
Nem szóllok hát én senkinek.

Panaszold meg a seprűnek,
Met a' nem mondja senkinek!
Ha mondja es, a küszöbnek;
Küszöb nem mondja senkinek.

Gyászolja szívem szűvedet,
Met elvitted jó kedvemet,
Megvirágzik hétszer a mák,
Míg meglássuk, rózsám, egymást.

Fejér ruha a fejemen,
Fekete gyász a szívemen.
Fekete hegy, fehér öröm.
Nekem a bánat nem öröm.

Nekem a nap úgy telik el:
Ha feljő, elig halad el.
Feljött a nap szép fényesen,
Nem süt reám ilyenesen.

Kicsi tulok, nagy a járom.
Többet utánad nem járok.
Azt es bánom, amit jártam;
Verjen meg a mái átkam!

Háromszék

ELMENYEK, ELMENYEK

Elmenyek, elmenyek,
Hosszú útra menyek,
Hosszú út porából,
Köpönyeget veszek.

Búval és bánattal
Kizsinoroztatom,
Sűrű könnyeimmal
Kigomboztattatom.

Fúdd el, jó szél, fúdd el,
Hosszú útnak porát,
Hosszú útnak porát,
Az én szívem búját.

Csíkmenaság (Csík)

GYÁSZBA BORULT AZ ÉG

Gyászba borult az ég,
Az idő változik,
Csak a bán sokasul,
S az öröm távozik.

Szerencsét ígér nekem
Az élet mindenbe,
Csak fájdalmat érzek
Halálig szívembe.

Elúzi a tavasz
A tél keménységét,
A napnak följötte
Az ég sötétségét.

Legyen az időnek
Bármi változása,
De az én szívemnek
Nincsen vidulása.

Akár ha sietek,
Akár váraozok,
Mindenképpen csak e
Búval találkozok.

Én még a szerencsét
Meg sem ismerhettem,
Amikor örökre
Már el is vesztettem.

A szerencsétlenség
Hogy hozzám ragadott,

Nem tudok mentődni,
Úgy hozzám ragadott.

Az embert örökké
Reménység táplálja,
Amikor a bánat
És a bú rongálja.

Másképp nem lehetne,
Hogy soha kiállja,
Némely ember életét
Annyi baj találja.

Istensegíts (Bukovina)

A FUSZULYKA SZÁRA

A fuszulyka szára
Főfutott a fára;
Az én édsömnek
Csókra áll a szája.

Nem bánom, nem bánom,
Csak szüből sajnálom,
Hogy az én édsöm
Más karján találom.

Ha azt én tudhatnám,
Ki lösz az én babám,
Kedveznék én annak,
Az én galambamnak.

Fejér az én ingöm,
Megölelhetsz ingöm,
Piros az én arcám,
Megcsókolhatsz, rózsám.

A test lélok nélkül
Rothadásra készül,
Jaj az én lelkömnek,
Rózsám, nálad nélkül.

Udvarhely

TISZA PARTJÁN LAKOM

Tisza partján lakom,
Keress fel, angyalom!
Csendes folyóvíznek
Csak zúgását hallom.

Ha folyóvíz volnék,
Bánatot nem tudnék,
Hegyek, völgyek között
Zengedezve járnék.

Két út van előttem,
Melyiken induljak?
Két szép szeretőm van,
Melyiktől búcsúzzak?

Ha egytől búcsúzó,
A más megharagszik,
Így hát az én szívem
Soha meg nem nyugszik.

Udvarom, udvarom,
Szép kerek udvarom,
Többé nem söpör ki
Az én gyenge karom.

Kászonimpér (Csík)

RÉG MEGMONDTAM, BÚS GERLICE

Rég megmondtam, bús gerlice,
Ne rakj fészket út széjire,
Mert az úton sokan járnak,
A fészkekből kihajdásznak.
Rakjál fészket a sűrűbe,
Bánatfának tetejébe!

Aki kérdi: ezt ki rakta,
Mondjátok: egy árva rakta.
Kinek sem apja, sem anyja,
Sem egy igaz atyjafia.
Kinek sem apja, sem anyja,
Sem egy igaz atyjafia.

Csíkkarcfalva (Csík)

ÉN ISTENEM, MINEK ÉLEK

Én Istenem, minek élek,
Ha én ennyi búval élek?
Búval élem világot,
Bánatval tőtöm napomat.

Bánot, bánot, be nehéz vagy,
Bánot, bánot, be nehéz vagy,
Be rég, hogy a szívemen vagy,
Be rég, hogy a szívemen vagy.

Várot raktál, megnyugdátál,
Várot raktál s megnyugdátál.
Engem a nagy buba hagyta,
Engem a nagy buba hagyta.

Szent Istenem, vigasztalj meg,
Szent Istenem, vigasztalj meg,
Ebbe buba ne haljak meg,
Ebbe buba ne haljak meg.

Búsulok es, bánkódom es,
Búsulok es, bánkódom es,
Ha sírok, reám fér az es,
Ha sírok, reám fér az es.

Megyek az úton lefelé,
Megyek az úton lefelé,
Nem mondja senki, gyere bé,
Nem mondja senki, gyere bé.

Gyimesközéplak (Csík)

ELVESZTETTEM A KECSKÉMET

Elvesztettem a kecskémet, többet nem aluszom,
Megkaptam a kecskéimet, máskor es aluszom,
Jaj, azok nem azok, mer azok csutakok,
Jaj, azok nem azok, mer azok csutakok.

Rengesd, uram, a gyermeket, hogy menjek a táncba,
Mer most vannak a bacukák a jó multságba.

Mind elfeslett a nadrágjok a sok kuporgásba,
Mind kimeredt a két szemök a sok kakucslásba.

Komámasszony pincéjikke ott a tyúkok tánca,
Ez a kicsi sánta kecske csak egyedül járja.

Csíkszenttamás (Csík)

MAGOSS HEGYRŐL FOLY A PATAK

Magoss hegyről foly a patak,
Ó, be rossz legénnek adtak.
Ha én attó megváhatnám,
A legént megválogatnám.

Megválogatnám a legént,
Mint a vásáron az edént,
Az edénnek a mázassát,
A legénnek a szálassát,
S pántlikának a csukrossát.

Magoss a torony teteje,
Az én rózsám építötte,
Ciprusfából kimetszötte,
Én vótam annak levele.

Ha én azt még tudtam vóna,
Hogy a kökény édös vóna,
Egy marokkal szödtem vóna,
A zsebömbe töttem vóna,
Kedvesömnek adtam vóna,
Egy pár csókot nyertem vóna.

Udvarhely

FEHÉR FUSZULKAVIRÁG

Fehér fuszulkavirág,
Ne jöjj hezzám napvilág.
Jere hezzám sötétbe,
Hogy üljek az öledbe.

Nem ülök én sokáig,
Csak tizenkét óráig,
Az a tizenkét óra
Annyi, mint egy víg nóta.

Mikor uram otthon nincs,
Ablakimba rozsmarint.
Mikor uram otthon van,
Ablakimba tövis van.

Az én uram kőbori,
Meg kéne borítani,
Megborítom uramot,
Ott járok, hol akarok.

Nyikómalomfalva (Udvarhely)

ELMENT A HÓ A HEGYEKRŐL

Elment a hó a hegyekről,
De a bú nem a szívemből,
Olyan bú van a szívemen,
Kétrét hajlott az egeken.

Ha még egyrét hajlott volna,
Szívem kettéhasadt volna,
Ha még egyrét hajlott volna,
Szívem kettéhasadt volna.

Én elmegyek, te itt maradsz,
Tőlem több panaszt nem hallasz.
Én elmegyek, te itt maradsz,
Tőlem több panaszt nem hallasz.

Én elmegyek kicsi búval,
Te itt maradsz százannyival.
Én elmegyek kicsi búval,
Te itt maradsz százannyival.

El is mennék, itt es ülnék,
Ha a bánatim elmúlnék.
El is mennék, itt es ülnék,
Ha a bánatim elmúlnék.

De nem múlik, szaporodik,
Mint a rózsza, bokrosodik.
De nem múlik, szaporodik,
Mint a rózsza, bokrosodik.

Kászonimpér (Csík)

NE SZERESS, NE SZERESS

Ne szeress, ne szeress,
Tudod, hogy nem kellesz,
Eltőt az az üdő,
Mikor vótál kedves.

Te töttél fogadást
Énelőttem, nem más,
Hogy te rajtam küjel
Sohasem szeretsz mást.

De te hamis vótál,
Ingömöt elhattál,
Egy-két hamis csókér
Máshoz folyamodtál.

Hezzám is most kezde
Egy kis madár járni,
Virágoskertömbe
Fészket kezde rakni.

Azt is az irigyek
Eszre kezdék vönni,
Az ő gyöngé fészkit
Széjel kezdék hánni.

Irigyim, irigyim,
Gonosz-akaróim,
Mét nem hattok békét,
Kik egymást szeretik.

Hervadt az a rózsa,
Melynek szénye nincsen,

Bágyadt az a madár,
Melynek tása nincsen.

Én is bágyadt vagyok,
A tásam elhagya,
Csak az Isten tudja,
Meg se kapom soha!

Udvarhely

RÉG MEGMONDTAM

Rég megmondtam, gyenge rózsám, ne szeress,
Nincs egyebem, mit a két kezem keres.
Szeress olyat, kinek lova, szekere,
Hogy a szíved ne nyugodjék mellette.

Jaj, Istenem, de víg voltam azelőtt,
Míg a babám sétált a kapum előtt.
De már immár, de már immár nem vagyok,
Kit igazán szerettem, az elhagyott.

Két fa között felsütött a holdvilág,
Megtagadott engemet édesanyám.
Megtagadott, nem hí többé lányának,
Csak én hívom őtet édesanyámnak.

Csíkszentdomokos (Csík)

HEJ, RITKA BÚZÁT

Hej, ritka búzát válogat a vadgalamb,
Szépen szól a menasági nagyharang,
Azt veri ki mind a két oldalára,
Hej, szerettelek, barna kislány, hiába.

Hej, barna kislány, ha tudtad, hogy nem szeretsz,
Mér nem írtál titokban egy levelet,
Tetted volna a gyergyói postára,
Hej, ne adtad volna a világnak tudtára.

Hej, barna kislány, azt hitted, hogy megcsaltál,
Pedig engem meg se szomorítottál,
Megcsaltad te hűtlen, csalfa magadat,
Hej, kivel cserélted fel a galambodat.

Csíkmenaság (Csík)

AZHOL ÉN ELMEGYEK

Azhol én elmegyek,
Még az fák es sírnak,
Gyenge ágairól,
Levelek lehullnak.

Hulljatok, levelek,
Rejtsetek el engem,
Mert az én édesem
Sírva keres engem.

Sír az út előttem,
Bánkódik az ösveny,
Még az is azt mondja,
Áldjon meg az Isten.

Áldjon meg az Isten
Minden javaival,
Mint kerti violát
Drága illatokkal.

Kászonimpér (Csík)

FÚVOM AZ ÉNEKET

Fúvom az éneket,
De nem jó kedvemből,
Bánatkönny csorog le
Mind a két szememből.

Istenem, Istenem,
Szerelmes Istenem,
Hogy kell e világot
Búval eltöltenem.

Búval eltöltenem,
Bánattal kezdenem,
Szeretetlen társsal
Egy ágyba feküdnöm.

Mikor megölelem,
Fájnak a karjaim,
S mikor megcsókolom,
Hullnak a könnyeim.

Kászonimpér (Csík)

ÉDESANYÁM SOK SZÉP SZAVA

Édesanyám sok szép szava,
Kit fogadtam, kit nem soha.
Megfogadnám, de már késő,
Hull a könnyem, mint az eső.

Hull a könnyem, hull egymásra,
Árkot vágott két orcámra,
Olyan árkot vágott rája,
Mint a patak az utcára.

Csíkmenaság (Csík)

FELSÜTÖTT A NAP SUGÁRA

Felsütött a nap sugára,
Minden ember ablakjára,
Jaj Istenem, mi az oka,
Az enyimre nem süt soha?

Talán meg vagyok átkozva,
Többi közül kiválasztva,
Talán meg vagyok átkozva,
Istenemtől ostorozva.

Csíkszentdomokos (Csík)

LÁTOM A DUNÁT ELŐTTEM

Látom a Dunát előttem,
Hát én ide minek jöttem?
Borvizemet ingyen kérik,
Annak örömit nem érik.

Borvizemet ingyen kérik,
Annak örömit nem érik.
Borvizemet elöntözöm,
Züvegeket esszetöröm.

Züvegeket esszetöröm,
Szekeremet elégetem,
Szekeremet elégetem,
Vassát a Dunába vetem.

S mit vigyek feleségemnek,
Otthon hagyott kedvesemnek?
Mit egyebet, búbánatot,
Azétt ő, szegén, várhatott.

Ha bémegyek Barassóba,
Felülök a Fehér Lóra.
Felülök a Fehér Lóra,
Akko' tér a sorsom jóra.

Irigyeim annyin vadnak,
Mint a kutyák, úgy ugatnak.
Adok nekik egy-két napot,
Hadd ugassák ki magikot.

Kászonalaltíz (Csík)

MENASÁGI NAGYHEGY ALATT

Menasági nagyhegy alatt
Három kislány zabot arat.
Zabot arat fekete lovának,
Szeretőt keres magának.

Erre gyere, ne menj arra.
Erre jobb az út, mint arra.
Erre gyere, szívem Mariskája,
Adj egy csókot utoljára.

Csókot neked nem adhatok,
Nem a te szeretőd vagyok.
Páros csókot csakis annak adok,
Kinek a babája vagyok.

Csíkmenaság (Csík)

BÁNAT, BÁNAT, CSOKROS BÁNAT

Bánat, bánat, csokros bánat,
Mét raksz a szívemre várat?
Raktál volna zöld erdőbe,
Jegenyefa tetejébe.

Azt gondoltam, amíg élek,
Mindég víg napokat érek.
De én abba megcsalódtam,
Bánatos napra juttam.

Túl a vizen van egy malom,
Bánatot örölnek azon.
Nekem es van egy bánatom,
Átolviszem s lejártatom.

Csíkszenttamás (Csík)

GYÉREN VETTEM A KENDEREM

Gyéren vettem a kenderem, sűrűn termett rajta,
Nem kell nékem a kendere, csak a pozdorjája.
Hess, légy, ne szállj rám, ne csípd meg a lábom,
Majd hazajön az én babám, meggyógyul a lábom.

Gyéren vettem a kenderem, sűrűn termett rajta,
Nem kell nékem a kendere, csak a pozdorjája.
Pozdorjából tüzet teszek, megfűttözöm nála,
A babámnak a gyócsingit megszárazstom nála.

Kászonimpér (Csík)

TAVASZI SZÉL UTAT SZÁRASZT

Tavaszi szél utat száraszt,
Minden állat társat választ.
Hát én vajon kit válasszak?
Szüvet szívért kinek adjak?

Bolyong elmém, mint a felhő;
Hull a könnyem, mint az esső:
Ki ölőmbé, ki a földre,
Ki kesergő kebelembe.

Árkot mosott két orcámra,
Mint a zápor az utcára.
Én Istenem, rontsd meg, verd meg,
Aki miatt gyászt viselek.

Székegyföld

EGY KICSI MADÁRKA

Egy kicsi madárka
Hozzám kezdte járni,
Virágos kertemben
Fészket kezdte rakni.

De azt az irigyek
Észre kezdték venni,
Kicsi madár fészkrét
Széjjel kezdték hánni.

Elment a madárka,
Üres a galicka.
Azt izente vissza,
Visszajő tavaszra.

De nem jöve vissza
A kicsi madárka,
S talán az ő szíve,
Más párra találta.

Hogyha vissza nem jó,
Tudom, mást keresett;
Az ő fájó szíve,
Tudom, mást szeretett.

Hogyha vissza nem jó
Búzapiroslásra,
Akkor, tudom, nem jó
Többet soha vissza.

Kászonimpér (Csík)

SÁRGA SZEME VAN A KUKORICÁNAK

Sárga szeme van a kukoricának,
Körülvette a szívemet a bánat,
Körülvette, mint a dinyét az ina,
Azt szerettem, akit nem kellett volna.

Kicsi Pottyand vékonyzavú harangja
Nem csilingel nékem többé hajnalra.
Harang helyett kürtöt fújnak hajnalra,
Akkor ülök fel a kis pej lovamra.

Kis pejlovam, ha elindult, hadd menjen,
Énutánam senki se keseregjen,
Mert az, aki énutánam kesereg,
Az csalja meg az én árva szívemet.

Csíkmenaság (Csík)

ÉDESANYÁM RÓZSAFÁJA

Édesanyám rózsafája,
Én voltam a legszebb ága.
De egy gonosz leszakasztott,
Keze között elhervasztott.

Mindenkinek azt ajánlom:
Szerlemnél jobb az álom,
Mert az álom nyugalom,
A szerelem szűfájdalom.

Csíkcsobotfalva (Csík)

ÉDESANYÁM RÓZSAFÁJA

Édesanyám rózsafája,
Én voltam a legszebb ága.
Bár sohase nyíltam volna,
Maradtam volna bimbómba.

Édesanyám mondta nékem:
Minek a szerető nékem?
De én őrá nem hallgattam,
Titkon szeretőt tartottam.

Édesanyám sok szép szava,
Kit fogadtam, kit nem soha!
Mefogadnám, de már késő,
Hull a könnyem, mint az eső.

Kimegyek az útra sírni,
Ott se vigasztal meg senki.
Vigasztalóm senki sincsen,
Csak egyedül a Jóisten.

Édesanyám, ne sirasson,
Értem könnyet ne hullasson,
Mert nem visznek akasztani,
Csak a királynak szolgálni.

Katonának nem jó lenni,
Mert keveset adnak enni,
Kicsi az a bádogcsésze,
Kettőt is megennék véle.

Bánat reám olyan szállott,
Az ég alatt kettéhajlott.

Ha még egyrét hajlott volna,
Szívem kettéhasadt volna.

Bánat, bánat, csokros bánat,
Szívemre mért raktál várat?
Várat raktál a szívemre,
Szívem kellős közepére...

Kedvem csak születik s meghal,
Minden jó reménység megcsal.
Csaljon meg téged a halál,
Mikor jókedvedben talál!

Udvarhely

TELI KERTEM ZSÁLYÁVAL

Teli kertem zsályával,
Szerelemnek lángjával.
Gyönyörű violám,
Gyönyörűszép rózsám.

A te szemed fekete,
Az én szívem belepte.
Gyönyörű violám,
Gyönyörűszép rózsám.

Szemöldököd szivárvány,
A homlokod kőmárvány.
Gyönyörű violám,
Gyönyörűszép rózsám.

Hajad le van eresztve,
Tested frissen feresztve.
Gyönyörű violám,
Gyönyörűszép rózsám.

Székelyszékelyföld

AZ ÚZVÖLGYI HEGYEK ALJA

Az úzvölgyi hegyek alja kővel van kirakva,
De sok édesanya sírva jár alatta.
Ne sírj, édesanyám, ennek így kell lenni,
Minden jó családban kell egy rossznak lenni.

Ritka az a búza, melyben konkoly nincsen.
Ritka az a legény, kibe hiba nincsen.
Mer az én búzámban még egy konkoly sincsen.
Szeretek egy legényt, kibe hiba nincsen.

Csíkmenaság (Csík)

A MALOMNAK NINCS KEREKE

A malomnak nincs kereke, mégis lisztet jár, mégis
lisztet jár,

A szeretőm meg van tiltva, mégis hozzám jár,
A szeretőm meg van tiltva, mégis hozzám jár.

Nekem is vót egy szeretőm, de az olyan vót, de az olyan
vót,

Ha egy nap nem láttuk egymást, két nap beteg vót,
Ha egy nap nem láttuk egymást, két nap beteg vót.

Odamentem, megkérdeztem: téged mi lelt vót, téged
mi lelt vót?

A szerelem a szívemet körülfogá vót,
A szerelem a szívemet körülfogá vót.

Adsza, rózsám, a jobb kezed, forduljunk egyet,
forduljunk egyet,

Menjünk ki a gyümölcsösbe, ott szedjük meggyet,
Menjünk ki a gyümölcsösbe, ott szedjük meggyet.

Én megrázom, te csak szedjed, mindétig szedjed,
mindétig szedjed,

Csókot is kapsz, de csak egyet, mindétig egyet,
Csókot is kapsz, de csak egyet, mindétig egyet.

Kibéd (Udvarhely)

REPÜLJ, MADÁR, REPÜLJ

Repülj, madár, repülj, zöld erdőn keresztül,
Szállj a babám ablakára, csak ő van egyedül.

Jó estét, jó estét, de nem mindenkinek,
Csak annak a szép leánynak, aki engem szeret.

De nem az a legény, aki gyolcsingbe jár,
Nem fekszik az én ágyamba minden kapcabetyár.

Mer' az én ágyamba széna, szalma vagyok,
Minden széna, szalmaszálon piros rózsza vagyok.

Piros a levele, rozmaring az ága,
Kihez jártam három évig, nem esett hiába.

Csíkmenaság (Csík)

VERJEN MEG AZ EGEK URA TÉGEDET

Verjen meg az egek ura tégedet!
De megszomorítottad a szívemet;
Fölzaklattad víg szívem nyúgodalmát,
Szemeimnek is az ő csendes álmát.

Legelső öste, mikor hozzám jöttél,
Akkor magad engemet felkérdeztél.
Akkor mondtam, hogy szerencsétlen vagyok,
Szerencsétlenséges bánatim nagyok.

Ha kimegyek erre magos tetőre,
Feltekintek a csillagos kék égre:
Én Istenem, merre van az én hazám,
Merről sirat engemet édesanyám?

Dehogy sirat, rég el vagyok feledve;
Meg sem holtam, már el vagyok temetve.
Szerencsétlen csillag alatt születtem,
Mer elhagyott, kit igazán szerettem.

Gyergyószentmiklós (Csík)

KI VAN AZ ÉN SZEMEM SÍRVA

Ki van az én szemem sírva,
Mert a rózsámot más bírja.
Mért fogadta azt az egyet:
Rajtam kívül mást nem szeret?

- Ha tudtad, hogy nem szeretted,
Hálódba miért kerítettél?
Hagytál volna békét nekem,
Más is elvett volna engem.

Ez az utca bánat-utca:
Bánat-kőből van kirakva.
Ezt a rózsám kirakatta,
Hogy én sírva járjak rajta.

Rakd ki, rózsám, rakasd jobbra,
Hogy én jobban járjak rajta!
Rakd ki, rózsám, rakasd jobbra,
Hogy én jobban járjak rajta!

Józseffalva (Bukovina)

FELSÜTÖTT A HOLDVILÁG

Felsütött a holdvilág.
Elmehetsz már, gyöngyvirág.
Elmehetsz már, el, el, el,
A szerelmed már nem kell.

Felsütött a napvilág.
Elmehetsz már, kis virág.
Elmehetsz már utadra,
Nem vágyom a csókodra.

Az ajtómba jössz vissza,
A jegygyűrűm add vissza!
Vége, vége mindennek,
Vége a szerelemnek.

Etéd (Udvarhely)

BEMEGYEK AZ ALFALVI KOCSMÁBA

Bemegyek az alfalvi kocsmába,
Eszem, iszom, amíg kedvem tartja.
De nem iszom senki kontójára,
Csak a babám bubás bángájára.

Kocsmárosné, tőtsön egy icce bort,
Hadd mossam le a torkomról a port,
Enyhítsem meg bánatos szívemet,
Felejtsem el régi kedvesemet!

Gyergyócsomafalva (Csík)

RÉTEN, RÉTEN, HEJ, A MENASÁGI RÉTEN

Rétén, réten, hej, a menasági réten
Elvesztettem a zsebbe való késem.
Késem után karikagyűrűmet,
Azt sajnálom, nem a régi szeretőmet.

Este, este, hej, de este akar lenni,
Ez a kislány haza akar menni.
Hazamenne, de nincs kísérője,
Elkísérem, leszek én a szeretője.

Ágyú, ágyú, hej, de páncéltörő ágyú,
Húzza aztot két szép fekete ló.
Húzzad, lovam, szenvedj a hazáért,
Én is szenvedtem egy csinos barna lányért.

Csíkmenaság (Csík)

MIKOR ENGEM FÉRJHEZ ADTAK

Mikor engem férjhez adtak,
Tizenhárom pendelyt adtak.
Tralalala, lalalala, dadada.
Tizenhárom pendelyt adtak, tralala.

A góc alatt addig ültem,
Amíg egy maradt belőle.
Tralalala, lalalala, dadada.
Amíg egy maradt belőle, tralala.

Addig ültem a góc alatt,
Ez az egy is mind kilyukadt.
Tralalala, lalalala, dadada.
Ez az egy is mind kilyukadt, tralala.

Azt az egyet megfódoztam,
S a pad alá mind béraktam.
Tralalala, lalalala, dadada.
S a pad alá mind béraktam, tralala.

Azt az egyet megszapultam,
S arra es kalákát hívtam.
Tralalala, lalalala, dadada.
S arra es kalákát hívtam, tralala.

Csíkjenőfalva (Csík)

A BÚBÁNAT KESERŰSÉG

A búbánat keserűség,
Még a testvér is ellenség,
Hát idegen hogyané vóna,
Még a testvér sincsen jódra.

Irigyeim sokak vadnak,
Mind a szomszédombba laknak.
Adék nekik egypár napot,
Hadd ugassák ki magokat!

Egyik teszen s a más veszen,
S a sok irigy mindig eszen.
Ott hadd egyen, ott hadd rágjon.
Csak az Isten el ne hagyjon.

Gyergyóremete (Csík)

NEKÜNK A LEGSZEBBIK ESTÉT

Nekünk a legszebbik estét
Fekete színre festették,
Fekete színre festették.

Minket anyánk megátkozott,
Mikor a világra hozott,
Mikor a világra hoztt.

Azt az átkot tette reánk:
Ország-világ legyen hazánk,
Ország-világ legyen hazánk!

Ott se legyen megállásunk:
Csipkebokoron szállásunk,
Csipkebokoron szállásunk!

Bú ebédünk, bú vacsoránk,
Szerencsétlen minden óránk,
Szerencsétlen minden óránk.

Rajtunk a bú hármat hajlott,
De bezzeg, hogy elhervasztott,
De bezzeg, hogy elhervasztott!

Nekünk a legszebbik estét
Fekete gyászra festették,
Fekete gyászra festették.

Istensegíts (Bukovina)

KESEREG EGY ÁRVA MADÁR

Kesereg egy árva madár,
Aki minden ágra leszáll.
Kesereghet az es, szegény,
Ő es olyan árva, mint én.

Verje meg az egek ura,
Ki a nagy bánatot írja!
Nekem is van egy bánatom,
Odaviszem, leíratom.

Ez a világ olyan világ,
Mint a mogyorófa-virág:
Sokat ígér, keveset ad,
S amit ad es, keserűt ad.

Édesanyám megátkozott,
Mikor a világra hozott.
S a lábával elringatott,
S a szájával átkozgatott.

Nem átkozott, csak azt mondta:
Ne legyen szerencsém soha!
Nincs a jóba, van a rosszba,
Van a mindennapi bűba.

Gyimesfelsőlok (Csík)

KÚTÁGOSRA SZÁLLOTT A SAS

Kútágosra szállott a sas,
Ingem, babám, ne csalogass.
Csalogatott ingem más is,
Náladnál szebb virágszál is.

Este későn ne jöjj hezzám,
Mert sokan vigyáznak reám.
Az este is nálam jártál,
Ablakimon kopogtattál.

Ablakimon ne kopogtass,
Jer be, ha becsületes vagy.
Jó anyámék lefeküdtek,
Lopva szépen beeresztlek.

Csíkmenaság (Csík)

KERÜLJ, RÓZSÁM, KERÜLJ

Kerülj, rózsám, kerülj,
Kertem megett kerülj,
Ott is csak úgy kerülj,
Hogy búa ne merülj.

Mert ha búa merülsz,
Engem el se kerülsz,
Mert ha búa merülsz,
Engem el se kerülsz.

Üssed, rózsám, üssed,
Asszonyod kutyáját,
Hogy el ne ugassa
Szerelem virágát.

Virág szerelmemet,
Szép István nevemet,
Virág szerelmemet,
Szép István nevemet.

Székelyszékelyföld

SZERETEK SZÁNTANI

Szeretek szántani,
Hat ökröt hajtani,
Ha ott vagyon rózsám
Az ekét tartani.

Az ekét tartani,
Engem megölelni,
Minden barázdába
Egy pár csókot adni.

Szeretőm a táncba,
A gyűrűm es nála,
Valahányszor fordul,
Fémlik az ujjába.

Fordul ő a táncba,
Magát fitogtassa,
Két piros orcáját
Mással csókoltassa.

Gyergyóditró (Csík)

RÉGEN VÓT, SOKÁ LESZ

Régen vót, soká lesz,
Míg olyan rózsám lesz,
Kinek gyenge karja
Két vállam takarja.

Elmennék nálatok,
De bocskorban járok,
Szeret az galambom,
Met kedvibe járok.

Ijola, viola,
Hej alá, hej alá,
Vizi malom alá,
Kerítsen az Isten
Köpönyegem alá!

Andrásfalva (Bukovina)

NE SZOMORKODJ, LÉGY VÍG

Ne szomorkodj, légy víg,
Nem lesz ez mindég így,
Ki megszorított,
Meg is vigasztal még.

Rab vagyok, rab vagyok,
Szabadulást várok,
A jó Isten tudja,
Mikor szabadulok.

Szabad a madárnak
Ágról ágra szállni,
Csak nekem nem szabad
Kedvesemhez járni.

Leszállott a páva
Vármegye házára,
A szegény foglyoknak
Szabadulására.

Ha szabad volnék is,
Csak tiéd lehetnék,
Virágos kertedbe
Gyomlálód lehetnék.

A test lélek nélkül
Rothadásra készül,
Így van az én szívem,
Rózsám, nálad nélkül.

Vagy elmegyek veled,
Vagy meghalok érted,

Vagy piros véremmel
Földet festek érted.

Míg ezt az unalmas
Föld hátát taposom,
Emlékezeted
Könnyeimmal mosom.

Ha megszűnik a bú
Szívemet gyötreni,
Még a halál sem fog
Onnét kitörteni.

Amit én mondtam,
Azt fogadtam ma is,
Hogy téged szeretlek
A koporsómba is.

Rab vagy, rózsám, rab vagy,
Én meg beteg vagyok,
Ha te kiszabadulsz,
Én is meggyógyulok.

Bözöd (Udvarhely)

AJ, DE ÉN IS TARTOTTAM

Aj, de én is tartottam
Titkon egy szeretőt,
Virágos kertemben
Rózsabokor alatt.

Aj, de én azt nem mondom,
Csak magamnak tartom,
Mer ha kijelentem,
Magamat elvesztem.

Mózes uram haragja,
Vörös-tenger habja,
Lennék annak rabja,
Ki szépen tartana.

Aj, de engem ne úgy tarts,
Mint sijnát rabodat,
Hanem engem úgy tarts,
Mint gyöngy alakodat.

Gyöngy vagy, szivem, gyöngy vagy,
Gyöngynél is gyönyegebb vagy,
Ezüstnél, aranynál
Nálam kedvesebb vagy!

Firtosváralja (Udvarhely)

HA PÁLINKA NEM VÓNA

Ha pálinka nem vóna,
Jámbor asszony több vóna,
Nem csattogna-pattogna,
Veretlen megmaradna.

Nekem nem kell feleség,
Mert az szájas mesterség!
Csak a szája kelepel,
A dolog neki nem kell.

Fenyéd (Udvarhely)

A BÖGÖZI NAGY HÍD ALATT

A bögözi nagy híd alatt,
Van egy forrás átok alatt,
Aki onnan vizet iszik,
Babájától elbúcsúzik.

Mer én abból vizet ittam,
A babámtól elbúcsúztam,
Úgy elbúcsúztam szegéntől,
Mint az elmúlt esztendőtlől.

Sárga lábú kis pacsirta,
Ne szállj ablakomra sírva!
Ne szállj ablakomra sírva,
Katonának vagyok írva.

Büdös bürök, dohánkóró,
Ne járj hezzám, rusnya csóró!
Mer énhezzám hiába jössz,
Az én ölembe le nem ülsz.

Székeljudvarhely (Udvarhely)

KERÉK UTCA, SZEGELET

Kerek utca, szegelet,
Jártam én ott eleget.
Ha még egyszer ott járok,
A rózsámra találok.

Nekem nincsen szeretőm,
Csak egy rongyos készkenőm.
Szebbik felit fordítom,
A rózsámat gondolom.

Jaj, Istenem, este van,
Az én rózsám messze van,
Készkenyőm is nála van,
Víg örömem benne van.

Istensegítség (Bukovina)

MINDENKINEK SZERETEJE

Mindenkinek szereteje,
Csak nekem nincsen,
Kinek kettő, kinek három,
Nekem egy sincsen.

Bár az Isten egyet adna,
Hogy megbecsülném,
Kezit, lábát összekötném,
S a füstre tenném.

Kászonjakabfalva (Csík)

TISZA MELLETT

Tisza mellett lovagolni nem merek,
Lovagolni nem merek,
Attól félek, félrecsúszik a nyereg,
S én a Tiszába esek,
Tisza vize habjai közt elveszek,
S tiéd, babám, nem leszek.

Még ma éjjel átugratok a Tiszán,
S felkeresem a babám.
Bent lakik a, bent lakik a városban,
A harmadik utcában.
Kék nefelejcs, csipkerózsa, rezeda,
Nyílik az ablakában.

Angyalos (Háromszék)

UDVAROM KÖZEPIN

Udvarom közepin van egy vadalmafa,
Ahhoz van megkötve egy büszke paripa.
Azt a császár adta, hadd viseljem gondját,
Azon járok, babám, szombat este hozzád.

Udvarom közepin van egy csipkerózsa,
Van egy csipkerózsa, bimbó es van rajta,
Bimbó es van rajta, csak zöld levél nincsen,
Férjhez mehetsz, babám, verjen meg az Isten!

Kézdimárkosfalva (Háromszék)

FIÁTFALVI HALASTÓBA

Fiátfalvi halastóba
Fürdik egy fekete csóka.
Hiába fürdik a csóka,
Fejér galamb nem lesz soha.

Mint az égő gyertya, fogyok,
Azt gondolod, beteg vagyok.
Beteg az én szívem tája,
Nincsen annak patikája.

Ha az utcán kettő megáll,
Kapja magát, s engem pletykál.
Ne pletykálj mást, nézd meg magad,
Az Isten veled is szabad.

Menyek az úton lefelé,
Reped a szívem kétfelé.
Senki se mondja: gyere bé,
Vizes ronggyal hadd kössem bé.

Azért, amért szegén vagyok,
Vasárnap is szennyes vagyok,
Tiszta az én szívem tája,
Nincsen annak praktikája.

Kibéd (Udvarhely)

SZABAD ÉLET, SZABAD MADÁR

Szabad élet, szabad madár,
Jaj, be szép, ki szabadon jár!
Járnék én is, ha járhatnék,
Ha magammal szabad volnék!

Nem vagyok magammal szabad:
Kezemen-lábamon lakat.
Nincs olyan kúcs, ki megjárja,
Rabságimat ki feltárja.

Gyimesközéplök (Csík)

VAJON KI CSATTOGTAT

Vajon ki csattogtat
Ebbe ződ erdőbe,
Talán az édesem
A lókeresőbe?

Ne keresd, édesem,
Lovad bé van hajtva.
A város házánál
Szól a pengő rajta.

Adok néked szállást,
A lovának állást,
Fáradtsága után
Csendes elnyugovást.

Szováta (Maros-Torda)

NINCS JOBB ÉLET

Nincs jobb élet a miénknél,
A vándorló legényeknél.
Mik porciót nem fizetünk,
Mikor tetszik, elmehetünk.

De a legény akkor hízik,
Mikor egy kis jó bort iszik.
De a mester, hej, haragszik,
Ha a legény nem dolgozik.

Hétfőn reggel bepakolunk,
Kedden reggel masérodzunk.
Masérodzunk, énekelünk,
A világgal nem törődünk.

Mihelyt az erdőbe értem,
A pendlimet földre tettem.
Bús fejemet reá vettem,
Fáradt testem pihentettem.

Én Istenem, adjál szállást,
Adjál egy kis megnyuguvást!

Marosvásárhely (Maros-Torda)

JAJ, BE MAGAS A VÁRMEGYE KAPUJA

Jaj, be magas a vármegye kapuja,
Kilenc legény vagy on oda bezárva.
Mind a kilenc egyenként van vasalva,
Hej, rajta csereg a vármegye lakatja.

Hej, nincsen nékem egyebem egy tanyánál,
Abba sincsen egyebem egy lovamnál.
Kis pej lovam szüntelen azt kapálja,
Hej, gyáva legény, kinek nincsen babája.

Hej, nincsen nékem egyebem egy pohárnál,
Abba sincsen egyebem egy virágnál.
Virágomnak az a neve, nefelejcs,
Hej, ne ölelj meg, ha igazán nem szeretsz.

Hej, kék szivárvány koszorúzza az eget,
Ne hidd, babám, nem átkozlak tégedet.
Ahol eljársz, ott legyen földindulás,
Hej, jusson eszedbe a szeretőtartás.

Hej, három kislány kimegy a temetőre,
Mind a három letérgyepel a földre.
Egy közülök így sóhajt fel az égre,
Hej, mért is lettem réguta szeretője.

Hej, Csaba felől jön egy páva fütyölve,
Sárga szárnya, csak a lába fekete,
Sárga szárnya, csak a lába fekete,
Hej, savanyó a Ferenc Jóska kenyere.

Hej, Kolozsváron vettem én egy paripát,
Budapesten patkót üttetek én rá.
A patkója s patkószege, de fényes,
Hej, Kolozsváron menyey leány, mind kényes.

Kibéd (Udvarhely)

HEJ, ERDŐ, ERDŐ, DE SZÉP KEREK ERDŐ

Hej, erdő, erdő, de szép kerek erdő,
Betyár lakja aztot, harminckettő,
Körülfogták aztot a zsandárok,
Hej, sírnak-rínak benne a betyárok.

Hej, de minek való szombat estét várni,
Ha a babám nem jó vigasztalni,
Vigasztalom magam, ahogy lehet,
Hej, érted, babám, szenvedtem eleget.

Hej, szárnya, szárnya, szárnya a fecskének,
Jobb a lánynak, mint a menyecskének,
Mert a lánynak béfonják a haját,
Hej, fújja a szél piros pántlikáját.

Hej, szárnya, szárnya, szárnya a fecskének,
Jobb a lánynak, mint a menyecskének,
Menyecskének békötik a fejit,
Hej, búval éli az egész életit.

Kibéd (Udvarhely)

INDULÁSRA KÉSZEN ÁLLOK EGÉSZ NAP

Indulásra készen állok egész nap,
Gyenge vállam feltöri a czakonpakk,
Csak a szívem nem töri fel semmi sem,
Haptákba is rád gondolok, kedvesem.

Ha elmegyek muszka ellen csatába,
Gondolsz-e majd, rózsám, a te babádra.
Aki ott áll véres csata mezején,
Fényes csákó ragyog feje tetején.

Nem hiszed, hogy megyünk már a csatába,
El kell hinned majd alkonyat tájába,
Hej, halovány lesz akkor az én orczám,
Mikor tőled el kell válni, szép rózsám!

Székelyszék

UDVAROM, UDVAROM

Udvarom, udvarom,
Szép kerek udvarom,
Nem seper ki többé
Az én gyenge karom.

Udvarom közepén
Egy aranyalmafa,
S ahhoz megakasztva
Két kis pejparipa.

Fel is van nyergelve,
Fel is kantározva,
Gyere, kisangyalom,
Búdossunk el rajta.

Te üjj egyikére,
Én pedig a másra,
Úgy menjünk, úgy menjünk
Küs Magyarországra.

Küs Magyarországon
Felfelé foly a víz,
Ott is az én rózsám
Sírva utána níz.

Virágos kenderem
Eláldzott a tóba,
Gyere, kisangyalom,
Búdossunk el tova.

Két út van előttem,
Mékre induljak el,

Két szeretőm vagyok,
Méktől búcsúzzam el?

Szőkétől búcsúzó,
A barna haragszik,
Barnától búcsúzó,
A szőke haragszik.

Így hát az én szívem
Sohase nyugoszik,
Mind éjjel, mind nappal
Mindég csak bánkódik.

Sepsibükszád (Háromszék)

LÁTOM, AZ ÉLETEM
NEMIGEN GYÖNYÖRŰ

Látom, az életem
Nemigen gyönyörű.
Elhírvadt arcámon
Folydogál a könnyű.

Sírjatok, szemeim,
Hulljatok, könnyeim;
Gyakran áztassátok
Elhírvadt arcáim.

Nekem ne vétsetek,
Mert én árva vagyok.
Idegen országban
Csak egyedül vagyok.

Fúvom az éneket,
De nem jókedvemből,
Csak a bú fútassa
Szomorú szívemből.

Fúdd el, jó szél, fúdd el,
Hosszú útnak porát;
Hosszú útnak porát,
Az én szívem bűját.

Fúdd bé édesemnek
Meleg kebelébe,
Hogy haljon meg tőlle,
Ne éljen kedvére!

Istensegíts (Bukovina)

ELMENT AZ ÉN RÓZSÁM

Elment az én rózsám
Idegen országra.
Azt izente vissza,
Hogy menjek utána.

Ha én aztat tudnám,
Melyik úton ment el,
Azt én felszántanám
Aranyos ekével.

Azt én be is vetném
Apró szemű gyönggyel;
El is boronálnám
Sűrű könnyeimmel.

Azt én meggyászolnám
Délíg feketével,
Délután pediglen
Patyolatfehérrel.

Székelyszékelyföld

FÜRDIK A HOLDVILÁG

Fürdik a holdvilág
Az ég tengerében,
Bujdosik a betyár
Erdők sűrűjébe.

Fokosa nyelére
Támaszkodva mondja:
Mért is adtam fejem
Tilalmas dógokra.

Ingem apám s anyám
Tanyított a jóra,
De mint holmi gyermek,
Nem dolgoztam soha.

Elhagytam hazámat,
Földönfutó lettem,
Rablók, fosztogatók
Közé keveredtem.

Most es köztik vagyok,
Fejem szégyennyére,
Jámbor utas egyén
Nagy veszedelmére.

Meghótt édesanyám,
Kis házom azóta
Régen esszeroskadt,
Áll az akasztófa.

Csíkmenaság (Csík)

ÚGY ELMEGYEK, MEGLÁSSÁTOK

Úgy elmegyek, meglássátok,
Soha hírem se halljátok.
Mikor hírem meghalljátok,
Levelemet megkapjátok.

Mikor hírem meghalljátok,
Levelemet megkapjátok,
Bús lélekvel olvassátok,
Könnyes szemvel hallgassátok!

- Elmentedet nem kívánom,
Visszajötöd hóttig várom.
Elmensz, rózsám, járj békével,
Rólam se feledkezzél el!

Akkor jussak az eszedbe,
Mikor kenyér a kezvedbe!
Akkor se jussak egyebről,
Csak az igaz szeretetről!

Te azt tudod s azt gondolod,
Hogy én érted nem búsulok,
De én érted úgy búsulok,
Napja sincsen, hogy nem sírok.

Elment uram Móduvába,
Itthagytott ingem bújába.
Vajjon él-e, vajjon hal-e?
Vajjon neki búja van-e?

Édesanyám édes teje,
Be keserű más kenyere!

Keserű es, savanyú es,
Még amellet panaszos es.

Ez a világ olyan világ,
Mint a magyarófa-virág:
Sokat ígír, keveset ád,
Amit ád es, keserűt ád.

Én Istenem, teremtettél,
Egy víg napot nem rendeltél.
Mások élnek oly kegyesen,
Én csak sírok keservesen.

Istensegíts (Bukovina)

CSERNAVIC PIACÁN

Csernavic piacán
Egy idegen legény
Úgy sír s úgy kesereg
A tömlec fenekén.

A tömlec feneké:
Lefeküvő ágya,
A tömlec oldala:
Az ő háló társa.

A tömlec ajtaja:
Beszélgető társa,
A tömlec ajtaja:
Beszélgető társa.

Abban a tömlecben
Egy asztal letéve,
Egy asztal letéve,
Búval béterítve.

Arra az asztalra
Egy pohár letéve,
Egy pohár letéve,
Bánottal megtötve.

S akárkié lenne,
Ez a teljes pohár,
Csak ingem elvágna
Az a gyászos halál.

Hadikfalva (Bukovina)

ISTENEM, ISTENEM,
HOL LESZ AZ HALÁLÓM

Istenem, Istenem,
Hol lesz az halálom,
Erdőn-e, vaj mezőn,
Vaj pedig tőngörön?

Ha tőngörön veszök,
Végtire elveszök,
Apró halcskáknek
Eledele leszök.

Harangszóm is löszön,
Küküllő zúgása,
A temető dombon
Tiszának két martja.

Ha erdőn veszök el,
Ki temet el éngem?
El es eltemetnek
Az erdei vadak,
Meg es megsiratnak
Az égi madarak.

Oroszhegy (Udvarhely)

GYERGYÓ, FELCSÍK
MEG HÁROMSZÉK

Gyergyó, Felcsík meg Háromszék
S még amellet Udvarhelyszék,
Masírodzik a legénység,
Sír vele az egész helység.

Mikor a nagyerdőn kimész,
Arra kérlek, vissza ne nézz.
Szívednek ne legyen nehéz,
Hogy az idegen földre mész.

Állj meg, állj meg, kérdjelek meg,
Hogyha elmensz, hol kaplak meg?
Jere ki Galíciába,
Ott megkapsz egy kaszárnyába.

Galícia közepibe
Van egy kaszárnya építve,
Abba vannak a székelyek,
Abba búsulnak, szegények.

Erdő, erdő, de magos vagy,
Édes hazám, de messze vagy.
Ezt az erdőt levághatnám,
Csendes hazám megláthatnám.

Ezt az erdőt le se vágom,
Édes hazám meg sem látom.
Ezt az erdőt le se vágom,
Édes hazám meg sem látom.

Csíkszenttamás (Csík)

MAGYARORSZÁG SZÉLÉN

Magyarország szélén
Vagyon egy almafa,
Az alatt énekel
Két lovas katona.

Mind azt fújdogálja:
Keserű az élte;
Keserű az élte,
Snyorú kenyere.

Minden szegény legény
Vigyázzon magára,
Hogy a katonaság
Ne sűljön nyakába,

Mert az katonaság
Holtig való rabság;
Mert az katonaság
Holtig való rabság.

Hadikfalva (Bukovina)

EZERNYOLCSZÁZNEGYVENNYOLCBA

Ezernyolcszáznegyvennyolcba
El kell menni háborúba,
Ha úgy vagyon cédulázva,
Hogy elveszek a csatába.

Azt is tudom, nem én kezdtem;
Tudom, nem is én végezem.
Most is halnak és születnek,
Nem lesz vége az életnek.

Keljetek fel, Rákócziak!
Ti valátok magyar fiak.
Lássátok meg nagy romlását:
Magyar hazánk pusztulását.

Szép meghalni a hazáért,
Virtust tenni a nemzetért;
Szép meghalni a hazáért,
Virtust tenni a nemzetért.

Csík

LÁGY A KENYÉR

Lágy a kenyér, pirítani nem lehet,
Kossuth Lajos igazságot nem tehet.
Kossuth Lajos befogatta hat lovát,
Felültette feleségét, két fiát.

Bézaratta jó hintaja ajtaját,
Úgy viszi az igaz magyar koronát,
A németnek ezüstpénzét s aranyát,
A németnek ezüstpénzét s aranyát.

Zetelaka (Udvarhely)

LÁTOM A SZÉP EGET

Látom a szép eget
Fölöttünk fémleni;
Békesség csillagát
Rajtunk lengedezni.

Talán vérmezőbe
Háromszínű zászló?
A seregek ura
Legyen oltalmazóm!

Nem szánom véremet
Ontani hazámért,
Méges fáj a lelkem
Az én otthonoméért.

A bús harangok es
Néma hangon szólnak,
Mikor indulni kell
Szegény katonának.

Sír az egyik szemem,
Sírjon a másik es;
Sírjon mind a kettő,
Mint a záporosó!

Mer még a fecske es
Ahol nevelkedik,
Búsan énekel, ha
Indulni kellekik.

Felkötöm a kardot
Apámért s anyámért,
Megforgatom én a
Szép magyar hazámért.

Tekerőpatak (Csík)

ÉDESANYÁM, MI VAGYON A ZSEBÉBE

- Édesanyám, mi van a zsebébe?
- Három alma. - Adjon egyet belőle!
Úgysem eszem sokáig az almáját,
Viselem a Ferenc Jóska csákóját.

- Édesanyám, mi van a kezébe?
- Fehér kenyér. - Adjon nékem belőle!
Úgysem soká eszem anyám kenyerét,
Viselem a Ferenc Jóska fegyverét.

- Édesanyám, mi zörög a zsebébe?
Ha dió az, adjon nékem belőle!
Úgysem eszem sokáig a dióját,
Csutakolom Ferenc Jóska pej lovát.

- Ferenc Jóska, ha bevettél huszárnak,
Adj hát lovat, hogy már gyalog ne járjak!
- Adok, fiam, olyan nyerges paripát,
Átugorhadd babád rácsos kapuját.

Csík-szenttamás (Csík)

ÉDESANYÁM, BE SZÉPEN FELNEVELTÉL

Édesanyám, be szépen felneveltél,
Mikor engem karjaiddal rengettél.
Akkó mondtad, bévesznek katonának,
Felesketnek egy szép magyar huszárnak.

Huszár vagyok, nem bakancsos katona,
Mert a bakancs nem illett a lábomra.
Huszár vagyok, szeretem a lányokat,
Megölelem, megcsókolom azokat.

Székelyvaja (Maros-Torda)

ÉDESANYÁM, MÉR SZÜLTÉL A VILÁGRA

Édesanyám, mér szültél a világra,
Kilencfontos ágyúgolyó számára?
Kilencfontos ágyúgolyó etalál,
S azt se mondom, voltál-e édesanyám.

Magyarország körös-körül füstbe van,
Ferenc Jóska nagy ágyúja benne van.
Ha megfújják azt a nagy réztrombitát,
Hej, sok anya megsiratja a fiát.

Végigmegyek a szegedi lánchídon,
Piros pántlika lobog a csákómon.
Piros pántlikámra az van ráírva,
Három évig leszek, rózsám, katona.

Végigmentem a gyulai temetőn,
Eszembe jutott a régi szeretőm.
Én Istenem, hogy is jutott eszembe,
Három éve, hogy el vagyok temetve.

Kibéd (Udvarhely)

UDVAROMON HÁRMAT FORDULT A KOCSI

Udvaromon hármat fordult a kocsi,
Édesanyám minden jussom adja ki,
Kofferomat, behívó leveletem,
Gyimes völgyén felejtsek a nevemet!

Búja lehet annak a kis madárnak,
Kit örökre kalickába bezárnak,
Hát annak az ügyes csángó legénynek,
Akit ősszel katonának elvisznek.

Addig megyek a csillagos ég alatt,
Míg megnyugszom a babám karja alatt,
Ha nem nyugszom a babám karja alatt,
Majd megnyugszom a fekete föld alatt.

Gyimesfelsőlök (Csík)

LEMBERG MELLETT VAN EGY KEREK ERDŐ

Lemberg mellett van egy kerek erdő,
Közepibe egy gyászos temető.
Abban fekszik százhuszezer baka,
Eltemette gyászos Galícia.

Galícia földje takar engem,
Szemfödelem rongyos köpönyegem.
Galícia földje borult reám,
Sírhat, ríhat szegény édesanyám.

Édesanyám, ne keressen engem,
Hisz a sok közt úgyse talál engem,
Nincsen kereszt síromnak elején,
Mint a vadak, elásva fekszem én.

Nagyborosnyó (Háromszék)

RÁSZÁLLOTT A BÚS GERLICE

Rászállott a bús gerlice
Házam fedelére.
Nem hallgattam édesanyám
Sok szép beszédére.

Ráhallgatnék, de már késő,
Eljött a behívó:
Katonának felíratott
Az a kutya bíró.

Állj meg, bíró, kutya bíró,
Kerülj a kezemre!
Te tettél be, te tettél be
Katonaéletbe.

Keresik a, keresik a
Keresztleveletem,
Még a pap se, még a pap se
Kapja a nevemet.

Még a pap is, a bíró is
Rabságomon örül.
Kés forog a, kés forog a
Babám szíve körül.

Kelementelke (Maros-Torda)

SOHASEM VÉTETTEM

Sohasem vétettem
Világ lakossának,
Mégis besoroltak
Engem katonának.

Tizenkét évre
Elvették kedvemet;
Jaj, de sajnálom én
Az én víg kedvemet!

Jaj, de kár a legényt
Annyira sorolni,
Annyi sok szép leányt
Párja nélkül hagyni!

Sok országnak útját
Át kell masérozni,
S az én gyenge rózsám
Más karjára hagyni.

Fájlalom, sajnálom
Az én szép hazámat,
De annál is inkább
Az én szép rózsámat.

Bévettek huszárnak,
Elírtak gyalognak,
Verje meg az Isten,
Még lovat sem adnak!

Szeretném a lovam
Kedvemre járatni,
S az én galambomtól
Egypár csókot lopni.

Szárarajta (Háromszék)

HÁZUNK ELŐTT MENNEK EL A HUSZÁROK

Házunk előtt mennek el a huszárok,
Édesanyám, én is közéjük állok;
Én leszek az első század szakaszvezető.
Nem a világ ez a két kis esztendő.

Húzd rá, cigány, szakadjon le a húrod,
Már énnékem úgysem sokáig húzod,
Majd húzza a Ferenc Jóska rezesbandája,
Én meg csak úgy masírozok utána.

Házunk előtt mennek el a huszárok,
Isten veled, én már hozzád nem járok;
Itt hagylak, mert messze jár az én regimentem,
Ferenc Jóska hű katonája lettem.

Istensegíts (Bukovina)

FORDULJ, KEDVES LOVAM

Fordulj, kedves lovam, Lengyelország felé,
Úgyse jövök többet most már visszafelé.
Szegény hazámat már többé nem láthatom,
Nincsen olyan bánat, mint az én bánatom.

Tele van a szemem keserű könnyekkel,
Alig-alig bírok hánykódó szívemmel.
Amit érzek, úgy fáj, hogy ki sem mondhatom,
Nincs, aki engemet megvigasztalhasson.

Indulok s megállok, búcsúzom örökre,
Utolszor borulok a hazai földre.
Utolszor csókolom, holtig siratgatom,
Nincsen olyan bánat, mint az én bánatom.

Lövete (Udvarhely)

ÁLDJA MEG AZ ISTEN

Áldja meg az Isten
Azt az édesanyát,
Aki katonának
Neveli a fiát.

Húsz évig neveli
Világ pompájára,
Húsz éves korába
Öltözteti gyászba.

Szólnak ott az ágyúk,
Csattognak a kardok,
Lelkem édesanyám,
Most mindjárt meghalok.

Hogyha a nagy Isten
Rajtunk nem könyörül,
A vitézek közül
Még egy sem menekül.

Nohát, pajtás, ássál
Sírt én kardhegyemmel,
Takard bé szememet
Az én zsebkendőmmel.

Ások, pajtás, ások,
Sírt én kardhegyemmel,
Bétakarom szemed
Az én zsebkendőmmel.

Nohát, pajtás, írd meg
Szomorú halálom,

Hol történt halálom,
Idegen országon.

Ki levelem kapja,
Jajszóval olvassa,
Én édesanyámnak
Bánatját nyítja.

Kedves édesapám,
Tehozzád fordulok,
Katona létemre
Utoljára szólok.

Éltemet áldozom
Az magyar hazámért,
Véremet kiontom
Az magyar nemzetért.

Ne félj, Magyarország,
Isten vigyáz reád,
Ellenség kezibe
Nem adja határát.

Csíkvacsárcsi (Csík)

KÖTETÜNK ANYAGÁT
AZ ALÁBBI MŰVEKBŐL VÁLOGATTUK:

- Magyar népdalok I-II.* Szerkesztette és a bevezetőt írta: Ortutay Gyula, válogatta és jegyzetekkel ellátta: Kato-
na Imre. Szépirodalmi Könyvkiadó, Budapest, 1975.
- Magyar népdalok.* Egyetemes Gyűjtemény. Az MTA meg-
bízásából 1934–1940-ig szerkesztette: Bartók Béla. I.
kötet. Akadémiai Kiadó, Budapest, 1991.
- Kodály Zoltán: *A magyar népzene.* A példatárt szerkesz-
tette: Vargyas Lajos. Zeneműkiadó, Budapest, 1971.
- Magyar Népzenei Antológia VII. Moldva és Bukovina
népzenéje.* Szerkesztette: Domokos Mária – Németh
István. MTA Zenetudományi Intézet, Budapest, 2004.
- Vargyas Lajos: *A magyarság népzeneje.* Zeneműkiadó,
Budapest, 1981.
- Magyar Népköltési Gyűjtemény. Székelyföldi gyűjtés.*
Gyűjtötték: Kriza János, Orbán Balázs, Benedek Elek,
Sebesi Jób. Budapest, 1882.
- Ha folyóvíz volnék. A magyar népi líra antológiája.*
Válogatta, az előszót írta és a függelékét összeállította:
Olosz Katalin. Dacia Könyvkiadó, Kolozsvár, 1982.
- Kriza János: *Vadrózsák.* Kriterion Könyvkiadó, Buka-
rest, 1975.
- Romániai magyar népdalok.* Közzéteszi: Jagamas János
és Faragó József. Kriterion Könyvkiadó, Bukarest,
1974.
- Háromszéki magyar népköltészet.* Konsza Samu gyűjte-
ménye. Szerkesztette és a bevezetőt írta: Faragó Jó-
zsef. Állami Irodalmi és Művészeti Kiadó, Marosvásár-
hely, 1957.

Sepródi János válogatott zenei írásai és népzenei gyűjtése. A kötet Benkő András gondozásában jelent meg. Kriterion Könyvkiadó, Bukarest, 1974.

Repülj madár, repülj... Menasági népdalok és népballadák. Gyűjtötte: Imets Dénes. Népi Alkotások Háza, Csíkszereda, 1970.

TARTALOMJEGYZÉK

Repülj, madár, repülj	5
Vidd el, madár, vidd el	6
Kicsi madár, hogy tudsz élni	7
Virágos kenderem	8
Hess páva, hess páva	9
Én Istenem, add megérnem	10
El kéne indulni	11
Ez a kislány mind azt mondja	13
Túl a vizen	14
Verd meg, Isten, azt az anyát s az apát	15
Szomorú fűzfának	16
Annyi bánat a szívemen	17
Árva vagyok, nincs gyámolom	18
Én elmenyek, te itt maradsz	19
Ne búsuljon senki menyecskéje	20
Októbernek, októbernek elsején	21
Száraz fából könnyű hidat csinálni	22
Szivárvány havasán	23
Tisza partján elaludtam	24
Szerettelek, rózsám	25
Hozd fel, Isten, azt a napot	27
Ha kimegyek arr' a magos tetőre	28
Szárad a fű a hegytetőn	29
Elmenyek, elmenyek	30
Gyászba borult az ég	31
A fuszulyka szára	33
Tisza partján lakom	34
Rég megmondtam, bús gerlice	35
Én Istenem, minek élek	36
Elvesztettem a kecskémet	37
Magoss hegyről foly a patak	38
Fehér fuszulykavirág	39
Elment a hó a hegyekről	40

Ne szeress, ne szeress	41
Rég megmondtam	43
Hej, ritka búzát	44
Azhol én elmegyek	45
Fúvom az éneket	46
Édesanyám sok szép szava	47
Felsütött a nap sugára	48
Látom a Dunát előttem	49
Menasági nagyhegy alatt	50
Bánat, bánat, csokros bánat	51
Gyéren vettem a kenderem	52
Tavaszi szél utat száraszt	53
Egy kicsi madárka	54
Sárga szeme van a kukoricának	55
Édesanyám rózsafája	56
Édesanyám rózsafája	57
Teli kertem zsályával	59
Az úzvölgyi hegyek alja	60
A malomnak nincs kereke	61
Repülj, madár, repülj	62
Verjen meg az egek ura tégedet	63
Ki van az én szemem sírva	64
Felsütött a holdvilág	65
Bemegyek az alfalvi kocsmába	66
Réten, réten, hej, a menasági réten	67
Mikor engem férjhez adtak	68
A búbanat keserűség	69
Nekünk a legszebbik estét	70
Kesereg egy árva madár	71
Kútágosra szállott a sas	72
Kerülj, rózsám, kerülj	73
Szeretek szántani	74
Régen vót, soká lesz	75
Ne szomorkodj, légy víg	76
Aj, de én is tartottam	78
Ha pálinka nem vóna	79

A bögözi nagy híd alatt	80
Kerek utca, szegelet	81
Mindenkinek szereteje	82
Tisza mellett	83
Udvarom közepin	84
Fiátfalvi halastóba	85
Szabad élet, szabad madár	86
Vajon ki csattogtat	87
Nincs jobb élet	88
Jaj, be magas a vármegye kapuja	89
Hej, erdő, erdő, de szép kerek erdő	90
Indulásra készen állok egész nap	91
Udvarom, udvarom	92
Látom, az életem nemigen gyönyörű	94
Elment az én rózsám	95
Fürdik a holdvilág	96
Úgy elmegyek, meglássátok	97
Csernavic piacán	99
Istenem, Istenem, hol lesz az halálom	100
Gyergyó, Felcsík meg Háromszék	101
Magyarország szélén	102
Ezernyolcszáznegyvennyolcba	103
Lágy a kenyér	104
Látom a szép eget	105
Édesanyám, mi vagyon a zsebébe	106
Édesanyám, be szépen felneveltél	107
Édesanyám, mér szültél a világra	108
Udvaromon hármat fordult a kocsi	109
Lemberg mellett van egy kerek erdő	110
Rászállott a bús gerlice	111
Sohasem vétettem	112
Házunk előtt mennek el a huszárok	113
Fordulj, kedves lovam	114
Áldja meg az Isten	115

A Székely Könyvtár előfizetőinek névsora

Anghel Anna – Csíkmindszent
Antal Orsolya – Székelyudvarhely
Apáczai Csere János Pedagógusok Háza – Csíkszereda
Arany János Általános Iskola – Csíkszentimre
Bagoly Zsolt – Székelybós
Balázs Bécsi Zsolt – Csíkszereda
Balázs Hegedüs Ida – Csíkszentlélek
Balázs Renáta – Kászon
Bálint Ferenc – Kolozsvár
Bálint Szilárd – Székelyudvarhely
Balogh Brigitta – Nagyvárad
Bán Dalma – Nyárádremete
Barabási Albert László – Boston
Barabás Ildikó – Sepsiszentgyörgy
Benedek Zoltán – Csíkszentkirály
Benkő Levente – Kolozsvár
Bereczki Kovács Balázs – Csíkbánkfalva
Berszán Lajos – Gyimesfelsőlok
Biró Attila – Csíkszentkirály
Biró Levente Tibor – Kézdivásárhely
Bod Péter Megyei Könyvtár – Sepsiszentgyörgy
Bokor Botond – Fenyéd
Borboly Csaba – Csíkszereda
Borcsa Hanna – Budapest
Bors Ferenc – Csíkszentkirály
Bölöni Ildikó – Székelyudvarhely
Böjte József – Csíkszentkirály
Burus Anikó – Csíkszereda
Burus Borbála – Csíkcsonmórtán
Butyka Andrea – Tusnád
Csiszer András – Csíkszentkirály
Csiszer Elemér – Csíkszentkirály
Cseke András – Csíkszentmárton
Czine Zsolt Attila – Sepsiszentgyörgy
Czoppelt Julianna – Kovászna
Cseh Csaba – Csíkszentsimon
Csíki Dénes – Marosvásárhely
Csúcs Mária – Csíkszereda
Daczó Katalin – Szépvíz
Dán Károly – Budapest
Dávid Katalin – Székelyudvarhely
Deák Csaba – Székelyudvarhely

Demeter Anna Sára – Kolozsvár
Dénes Brigitta – Brassó
Dénes Domokos – Csíkszereda
Dénes László – Nagyvárad
Dobos Sándor – Nagyvárad
Domokos Zoltán – Gyergyócsomafalva
Egyed Csaba – Lövéte
Egyed József – Lövéte
Elekes Béla Ernő – Csíkszereda
Dr. Elek Sándor – Miskolc
Fábián Helén – Kézdivásárhely
Farkas Árpád – Sepsiszentgyörgy
Dr. Fazekas Márta – Washington
Fejér András – Bromma
Fekete Béla – Budapest
Ferenczes István – Csíkszereda
Ferencz Éva – Kézdivásárhely
Ferencz S. Katalin – Csíkpálfalva
Ficzere Béla – Budapest
Floud Impex Srl – Csíkszereda
Fülöp Török Réka – Kézdivásárhely
Gábor László – Csíkszereda
Gál Zoltán – Gagy
Gálfalvi György – Marosvásárhely
Gáll Levente – Csíkmadaras
Gergely Anna – Csíkszentmárton
Gergely Orsolya – Csíkszereda
Görbe Katalin – Gyergyóújfalu
György Réka – Pozsony
Dr. Györfi Sándor – Csíkcsicsó
Dr. Györfi Sándor – Csíkszereda
Heidenhoffer Ilona Csilla – Érmihályfalva
Horváth Péter – Győr
Ilia Mihály – Tápé
Illyés Angéla – Szentegyháza
Incze Csaba – Csíkszereda
Dr. Iszlai Sándor – Berettyóújfalu
János Julianna – Csíkszereda
Jánosi Csaba – Csíkszereda
Juhász B. Tünde – Csíkszereda
Jurcsák Levente – Csíkszentkirály
Kádár Gabriella – Temesvár
Kájoni János Megyei Könyvtár – Csíkszereda
Kajtár Csaba – Csíkdánfalva
Karácsonyi Zsolt – Kolozsvár
Kató Katalin – Algyógy
Kecskés Emőke – Székelykeresztúr

Kemény János Elméleti Líceum – Maroshévíz
Kerekes Ákos – Nagyenyed
Kerestély Zsolt – Székelyudvarhely
Kirják Attila – New York
Kiss Boróka – Börvely
Kiss Magdolna – Temesvár
Kocsis Erika – Csíkbánkfalva
Kóka Emília – Csíkszentmárton
Msgr. Kovács Gergely – Róma
Kolcsár Géza – Gyergyószárhegy
Koszi Csaba – Csíkszereda
Kovács Ágnes – Székelyudvarhely
Kovács Irén – Székelyszáldobos
Kovács Sándor Levente – Csíkszentmárton
Községi Könyvtár – Bögöz
Községi Könyvtár – Csíkszentdomokos
Községi Könyvtár – Csíkszentmárton
Községi Könyvtár – Gyergyócsomafalva
Krizs János Általános Iskola – Kápolnás
Kurkó Árpád – Csíkszereda
Dr. László Ilona – Marosvásárhely
Lázár Júlia – Csíkszentdomokos
Lehoczy Ferenc – Sepsiszentgyörgy
Lezsák Sándor – Budapest
Magyarország Főkonzulátusa – Csíkszereda
Major Lehel – Székelykeresztúr
Markó Balázs – Marosszentanna
Márkos Katalin – Csíkszereda
Márton László Szilárd – Gyergyócsomafalva
Mirk László – Csíkszereda
Minier Gábor – Gyergyószentmiklós
Murányi László – Székelyudvarhely
Muszka Balázs – Szépvíz
Dr. Nagy Béla – Székelyudvarhely
Nagy Benedek – Csíkszereda
Oláh Zoltán – Gyergyószentmiklós
Páll Emil – Csíkszereda
Pálosi Réka Zsófia – Csíkszereda
Pál Zsuzsanna – Csíkszentmárton
Péter Ádám – Connecticut
Péter Zsuzsa – Csíkszereda
Peti Rozália – Marosvásárhely
Petőfi Sándor Iskolaközpont – Csíkdánfalva
Petres Sándor – Csíkszereda
Polgármesteri Hivatal – Balánbánya
Polgármesteri Hivatal – Csíkcsecső
Polgármesteri Hivatal – Csíkdánfalva

Polgármesteri Hivatal – Csíkkarcfalva
Polgármesteri Hivatal – Csíkmadaras
Polgármesteri Hivatal – Csíkrákos
Polgármesteri Hivatal – Csíkszentdomokos
Polgármesteri Hivatal – Csíkszentgyörgy
Polgármesteri Hivatal – Csíkszentimre
Polgármesteri Hivatal – Csíkszentkirály
Polgármesteri Hivatal – Csíkszenttamás
Polgármesteri Hivatal – Madéfalva
Polgármesteri Hivatal – Szépvíz
Póra Bence – Csíkszereda
Dr. Puskás Attila – Marosvásárhely
Pünkösti Piroska – Sepsiszentgyörgy
Ravaszné Ernő – Csíkszentkirály
Rogranex KFT – Csíkszereda
Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége – Csíkszereda
Russu Bors Tibor – Csíkszentkirály
Siegel Mária – München
Simai László – Veszprém
Simon Viola – Csíkszereda
Szabó Béla Attila – Madéfalva
Szabó Éva – Madéfalva
Szalai Attila Örs – Székelyudvarhely
Szálinger Balázs – Budapest
Szántó András – Csíkszereda
Szarka Gábor – Csíkszereda
Szabó Norbert – Sepsiszentgyörgy
Székely Árpád Levente – Csíkszentkirály
Székely Gyöngyvér – Homoródszentpéter
Székely Réka – Csíkszereda
Székely Zoltán – Csíkszereda
Szirbik Imre – Szentes
Szőke László – Gyergyószentmiklós
Szőnyi László – Budapest
Tánczos Ildikó – Csíkszentkirály
Tatár Zsuzsanna – Barót
Tiffán Zsolt – Villány
Tódor József Attila – Korond
Városi Könyvtár – Székelyudvarhely
Veres Enikő – Kolozsvár
Veress János – Kovászna
Veress László – Budapest
Víg Emese – Kolozsvár
Waum Péter – Székelyudvarhely

A Székely Könyvtár
sorozatban megjelent:

Székely népballadák

Mikes Kelemen: *Törökországi levelek*

Tamási Áron: *Ábel a rengetegben*

Bözödi György: *Székely bánja*

Kányádi Sándor: *Válogatott versek*

Apor Péter: *Metamorphosis Transylvaniae*

Benedek Elek: *Székely népmesék*

Tamási Áron: *Ábel az országban*

Zsögödi Nagy Imre: *Följegyzések*

Farkas Árpád: *Válogatott versek*

Hermányi Dienes József: *Nagyenyedi Demokritus*

Tomcsa Sándor: *Válogatott írások*

Tamási Áron: *Ábel Amerikában*

Balázs Ferenc: *A rög alatt*

Király László: *Válogatott versek*

Előkészületben:

Kőváry László: *Székelyhonról*

Márton Áron: *Válogatott írások és beszédek*

Szabó Gyula: *Válogatott novellák*

Páll Lajos: *Válogatott versek*



0039/2012

Kiadja a Hargita Kiadóhivatal
Csíkszereda, 2013
A kiadásért felel: Lövétei Lázár László,
A Hargita Kiadóhivatal igazgatója
www.szekelykonyvtar.ro

Készült a csíkszeredai Alutus Rt. nyomdájában
Felelős vezető: Hajdú Áron igazgató